

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobkyně: H. O., zastoupené JUDr. Pavlem Ramešem, advokátem se sídlem Praha 1, Bolzanova 1, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 11. 2004, čj. 24 Az 463/2004 - 26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se zamítá.
- II. Žalovanému se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna advokáta JUDr. Pavla Rameše se určuje částkou 2150 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně jako stěžovatelka domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 13. 7. 2004, čj. OAM-2206/VL-10-15-2004. Tímto (posledně uvedeným) rozhodnutím nebyl stěžovatelce podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu) udělen azyl a současně bylo vysloveno, že se na ni nevztahuje překážka vycestování podle ustanovení § 91 zákona o azylu.

Rozsudek krajského soudu vycházel ze skutečnosti, že žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav a napadené rozhodnutí je v souladu se zákonem.

Stěžovatelka v kasační stížnosti a jejím doplnění uplatňuje důvod obsažený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen „s. ř. s.“ Uvedla, že správní soud jednostranně převzal nesprávné zjištění žalovaného, že ochrana práv je pro občany na Ukrajině dostupná a že tamní orgány ochrany mají podobnou strukturu jako státy s vyspělou civilizací. V rozsudku v podstatě odkázal na zjištění žalovaného, ačkoli se žalovaný v původním řízení nedostatečně zabýval faktickou vynutitelností práva a jeho ochrany. Uvedla, že byla pronásledována - stala se obětí vyhrožování a násilí ze strany soukromých osob a toto bylo v zemi původu trpěno. Země původu jí však nebyla schopna zajistit ochranu jejích práv a proto uprchla do České republiky a požádala zde o ochranu formou azylu. Rozhodnutí žalovaného mělo být podle názoru stěžovatelky zrušeno jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Navrhuje, aby napadené rozhodnutí krajského soudu bylo zrušeno; současně požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti popírá oprávněnost podané kasační stížnosti, neboť se domnívá, že jak jeho rozhodnutí ve věci azylu ve všech částech výroku, tak i rozsudek soudu byly vydány v souladu s právními předpisy. Neshledal důvody ani k přiznání odkladného účinku.

Nejvyšší správní soud nejprve vážil nezbytnost rozhodnutí o žádosti o odkladný účinek kasační stížnosti. Dospěl k závěru, že o ní není třeba rozhodovat tam, kde je o kasační stížnosti rozhodováno přednostně a kde je žadatelka chráněna před důsledky rozsudku krajského soudu režimem pobytu za účelem strpění podle § 78b odst. 1, 2 zákona o azylu (cizinec má nárok na udělení víza za účelem strpění pobytu mj., pokud žádost doloží dokladem o podání kasační stížnosti proti rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci azylu a návrhu na přiznání odkladného účinku - takové vízum opravňuje cizince k pobytu na území po dobu platnosti víza, která je 365 dnů; na žádost cizince odbor cizinecké a pohraniční policie platnost víza prodlouží, a to i opakovaně) – ze zákona platnost uvedeného víza zaniká právní mocí rozhodnutí o kasační stížnosti. Pozitivní rozhodnutí o žádosti o odkladný účinek by tedy nemělo z hlediska ochrany stěžovatelky žádný význam, negativní by před rozhodnutím o kasační stížnosti bránilo řádnému soudnímu řízení. Při rozhodnutí o kasační stížnosti pak je rozhodnutí o odkladném účinku nadbytečné, neboť obecně může přiznání odkladného účinku kasační stížnosti přinést ochranu jen do doby rozhodnutí o této stížnosti.

Důvodnost kasační stížnosti posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

Prvním důvodem podané kasační stížnosti je důvod uvedený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Nesprávné posouzení právní otázky spočívá v tom, že je na správně zjištěný skutkový stav aplikován nesprávný právní závěr, popřípadě je aplikován správný právní názor, který je však nesprávně vyložen. Stěžovatelka toto tvrzení specifikovala tak, že ze strany žalovaného byla nesprávně posouzena otázka, zda státní orgány na Ukrajině byly schopny účinně zajistit stěžovatelce ochranu. Nejvyšší správní soud k tomu ve shodě se soudem prvního stupně konstatuje, že žalovaný správně posoudil skutečnost, že obavy stěžovatelky z jednání ze strany soukromých osob nejsou důvodem pro udělení azylu podle ustanovení § 12 písm. b) zákona o azylu, neboť stěžovatelkou uváděné skutečnosti nebylo možné kvalifikovat jako odůvodněný strach z pronásledování ve smyslu § 2 odst. 6 zákona o azylu, podle něhož se o pronásledování ze strany soukromých osob jedná teprve tehdy, pokud je podporováno nebo trpěno státními orgány v zemi původu. Jelikož stěžovatelka v rámci řízení o udělení azylu neuvedla žádnou skutečnost svědčící pro to, že by byla pronásledována ve smyslu zákona o azylu, a neprokázala, že by jí ze strany státních orgánů v zemi původu byla odepřena ochrana, rozhodl žalovaný i soud prvního stupně v souladu se zákonem. Důvod kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. tedy podle názoru Nejvyššího správního soudu není dán.

Kasační stížnost byla dále podána z důvodu vymezeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., konkrétně proto, že stěžovatelka je přesvědčena o tom, že Krajský soud v Ostravě měl rozhodnutí žalovaného zrušit pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, jelikož se žalovaný nezabýval faktickou dosažitelností ochrany. Podle stěžovatelky je tímto dán i důvod podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť z téhož důvodu je podle stěžovatelky nepřezkoumatelné i rozhodnutí soudu prvního stupně. K tomu Nejvyšší správní soud konstatuje, že ve shodě s názorem Krajského soudu v Ostravě, namítané pochybení ohledně rozhodnutí žalovaného neshledal; napadené rozhodnutí žalovaného, se podle názoru Nejvyššího správního soudu dostatečně vypořádalo se skutečností, že stěžovatelka měla možnost obrátit se s problémy se soukromými osobami, na státní orgány v zemi původu, a že teprve po neúspěšném vyčerpání těchto prostředků měla podat žádost o udělení azylu. Žalovaný ve svém rozhodnutí vycházel ze zpráv o situaci v Ukrajině pořizovaných Ministerstvem zahraničních věcí USA a Ministerstva zahraničních věcí České republiky, které ve svém rozhodnutí dostatečně identifikoval. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že nebylo možné dospět k závěru o tom, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Ze stejných důvodů soud neshledal ani nepřezkoumatelnost rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě, neboť z odůvodnění tohoto rozhodnutí je dobře patrné, z jakých důvodů soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že v souzené věci neshledal důvodným ani stěžovatelkou tvrzené důvody kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) a d) s. ř. s.

Ze všech shora uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatelka, která neměla v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému náklady řízení nevznikly. Proto soud rozhodl, že se žalovanému právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává (§ 60 odst. 1, § 120 s. ř. s.).

Stěžovatelce byl pro toto řízení před soudem ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 2 x 1000 Kč za dva úkony právní služby – převzetí a příprava věci a písemné podání soudu týkající se věci samé a dále 2 x 75 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s ustanovením § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a d) a § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů, celkem 2150 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. dubna 2006

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu